

Пастори та вчителі (навчання пасторів)

«Він дав одних [як] апостолів, а інших [як] пророків, а інших [як] проповідників доброї новини, а інших [як] пастирів та вчителів, для вдосконалення святих, для роботи служіння, для збудування тіла Христового, аж поки всі ми не прийдемо до єдності віри й пізнання Сина Божого, до чоловіка досконалого, до міри зросту повноти Христової, щоб ми могли не будьте більше немовлятами, яких кидає та носить кожен вітер навчання, в хитрості людей, у лукавстві, у хитромудрості введення в оману, і, будучи вірними в любові, ми можемо зростати до Нього [в] усьому, хто голова — Христос; від Нього все тіло, будучи належним чином з'єднаним і об'єднаним, через забезпечення кожного суглоба, відповідно до роботи в міру кожної окремої частини, зростання тіла сприяє розбудові себе в любові». YLT Ефесянам 4:11-16.

У той час, коли Павло писав до ефесян, вони, ймовірно, розуміли, що праця апостолів полягала в тому, щоб бути очевидцями Христа, робота пророків полягала в тому, щоб проголошувати послання, яке вони отримали від Бога, робота євангелістів полягала в тому, щоб проголошувати Добру Новину прощення. через спокутну жертву Христа. Тому функція навчання душпастирів була і залишається:

«Щоб спорядити святих для праці служіння, для розбудови тіла Христового, доки ми всі не досягнемо єдності віри та пізнання Сина Божого, зрілої зрілості, мірою зріст повноти Христа; щоб ми більше не були дітьми, яких кидає туди-сюди і носить кожен вітер науки, хитрістю людей, їхньою хитрістю в підступах. Натомість, говорячи правду в любові, ми маємо зростати в усіх відношеннях до Того, Хто є Голова, до Христа, від Якого все тіло, з'єднане й з'єднане кожним суглобом, яким воно постачається, коли кожна частина працює правильно, робить тілесний ріст і будується в любові. (RSV Ефесянам 4:11-16)

Функції пастухів:

- a. Навчайте, годуйте, споряджайте і доводьте до зрілості.
- b. Заохочуйте, наставляйте, навчайте та зміцнюйте.
- c. Засудити лжевчителів та їхні лжевчення; як от:

- 1) Той, хто заперечує Христа як Бога в людському тілі.
  - 2) Людина спасається, не очистившись кров'ю Христа.
  - 3) Спасіння заслуговується тим, що людина досягає.
- d. Сприяти єдності та злагоді.
  - e. Потіште слабких і хворих фізично, але в першу чергу духовно.
  - f. Шукайте та відновлюйте тих, хто відійшов або відходить.
  - g. Моліться за себе, братів під вашою опікою та втрачених.
  - h. Попереджайте про небезпеки, які підстерігають вас на життєвому шляху.
  - i. Готуйте святих Божих до праці служіння (покажіть і розкажіть).

(1 Тимофія 3:2-7; Тита 1:6-11; 1 Петра 5:2-4; Дії: 20:28-30; Ефесян 4:11-15; Езекіїля 34:2-5; 1 Фессалонікійців 5: 12-14; Якова 5:14 і Луки 15:3)

У Першому посланні до Тимофія і Тита Павло описує риси характеру пасторів і вчителів (пасторів, що навчають). Вони відомі як:

Старійшини(presbuteros) – прикметник на позначення старшинства, старшої людини.

Наглядач/сторож/охоронець/вартовий(episkopos) - той, хто сповіщає інших про небезпеку, що наближається, наглядає, охороняє, оглядає, відвідує (відвідувати означає подбати про їхні потреби) і навчає. (Таєр)

Вівчарки(poimen) – годувальник і охоронець від небезпеки (годувальник).

Оскільки старійшини мають бути зрілими людьми, мати знання про волю Бога щодо Його народу та церкви та бути готовими поставити благополуччя Його людей вище свого власного благополуччя, має бути очевидно, що справа любові, а не посада, яку потрібно заповнити чи зайняти. становище престижу чи честі.

Біблійний старійшина/пастух/наглядач/сторож/охоронець повинні мати:

- a. Тісні стосунки з Богом і християнами в його громаді.
- b. Гарне знання та розуміння вчень Христа та вчень Його апостолів, щоб підготувати християн до служіння (служіння) і привести їх до зрілості Божої природи.
- c. Здатність розпізнавати фальшиві вчення та надавати можливість тим, хто знаходиться під їх опікою, вчитися, розпізнавати та набувати здатності

спростовувати такі вчення. Наприклад, у їхні часи було поширене вчення про те, що всяка плоть є злою. Ісус не міг бути в злій людській плоті; тому Він був лише фантомом – гностицизмом.

- d. Знання різниці між розумінням/думкою та лжевченням.
- e. Здатність керувати, не нав'язуючи думку іншим.
- f. Чітке розуміння духовних знарядь, необхідних для виконання пастирських функцій, і вміння їх використовувати для захисту тих, хто перебуває під його опікою, щоб вести співхристиян до духовної їжі, щоб зрілити їх до подоби Христа та захищати їх від духовних хижаків.

Павло сказав, що для виконання цієї функції пастух повинен мати певні характеристики. «Ось є вірна приказка: хто хоче бути наглядачем, той прагне благородного завдання. Тепер наглядач має бути бездоганим, чоловіком лише однієї дружини, поміркованим, стриманим, поважним, гостинним, здатним навчати, не схильним до пияцтва, не жорстоким, але лагідним, не сварливим, не грошолобом. Він повинен добре керувати своєю сім'єю і стежити, щоб діти слухалися його з належною повагою. (Якщо хтось не вміє керувати своєю родиною, як він може піклуватися про Божу церкву?) Він не повинен бути нещодавно наверненим, інакше він може стати зарозумілим і підпасти під той самий суд, що й диявол. Він також повинен мати добру репутацію серед сторонніх, щоб не впасти в ганьбу та в диявольську пастку». (1 Тим. 3:1—7). Деякі ранні переклади мають «службу єпископа», а не наглядача.

«Наглядач» — деякі Біблії неправильно перекладають грецьке слово *episkopeés* як «служба єпископа». *Episkopeés* означає сторож, вартовий (отже, наглядач); опікуни повинні захищати. Єпископ був титулом для різних державних чиновників, який пізніше використовувався для посад в католицьких та ангеліцинських організаціях (etymonline.com). Слова «офіс» немає в грецькому тексті. «Наглядач» походить від грецького слова *episkopeés*, у біблійній грецькій мові це акт, за допомогою якого Бог розглядає та досліджує шляхи, вчинки та характер людей, щоб відповідно визначити їх долю, радісну чи сумну; перевірка, розслідування, відвідування, коли він досліджуватиме душі людей; тобто в час божественного суду. (Тайєра)

- а. «Благородне завдання» – завдання є роботою або функцією, а не офісом. Воно походить від грецького слова *érgou*, що означає дію, вчинок або зроблену річ.

Якщо те, що зазвичай називають «кваліфікаціями», розглядати як «риси характеру» або інструменти для виконання роботи з навчання, навчання та охорони Його народу, тоді вони набувають іншого значення.

1 Тимофія 3 і Тита 1. Авторське розуміння

твердо тримайтеся послання Христа	б знати Христа та Його вчення апостолів
вище докору	не піддається осуду
добра репутація, бездоганний	хороша репутація серед сторонніх осіб
чоловік однієї дружини	Не багатоженець, ще не одружений, дружині не дали свідоцтва про розлучення
помірний, тверезий	використовує розсудливість
самоконтрольований	дисциплінований, не розгублений
респектабельний	охайність, хороша поведінка
гостинний	піклується про потреби інших
здатний навчати	потужний у спілкуванні
не піддається пияцтву	не пити надмірно, не бешкетник
не нападаючий (жорстокий)	не бойовий і не запальний
ніжний	добрий і уважний до інших
не сварливий	не суперечливий –«Моє розуміння з Біблії», тобто ваше ні
не жадібний	не ставить матеріальні речі на перше місце
керувати власною родиною	сім'я живе в межах доходу, а не марнотратник
не бути нещодавно наверненим	потребує випробувань як християнин

Павло писав під час гонінь на християн євреями та римлянами. Тому ті, хто бажав пастирської роботи, були готові поставити на карту своє життя, щоб захистити своїх братів. Духовне благополуччя братів було важливішим за його

фізичне тіло. Це була не посада честі, влади чи престижу, а небезпечна робота, яка вимагала:

1. Бажання захистити своїх побратимів, навіть якщо це коштує життя.
2. Вміти навчати означає ефективно спілкуватися (від грецького слова didaktikos, що означає вмілий у навчанні - Тайєр).
3. Терпіння - щоб не злетіти з ручки або поспішно судити.
4. Співчуття, любов і прощення.
5. Інтимні стосунки з болем, скорботою та боротьбою Божого народу.
6. Праведники, а не самозванці.

Павло писав під час гонінь на християн євреями та римлянами. Тому ті, хто бажав пастирської роботи, були готові поставити на карту своє життя, щоб захистити своїх братів. Духовне благополуччя братів було важливішим за його фізичне тіло. Це була не посада честі, влади чи престижу, а небезпечна робота, яка вимагає:

1. Бажання захистити своїх побратимів, навіть якщо це коштує життя.
2. Вміти навчати означає ефективно спілкуватися (від грецького слова didaktikos вправний у навчанні - Тайєр).
3. Терпіння - щоб не злетіти з рук і не поспішити судити.
4. Співчуття.
5. За своїми інтимними стосунками чоловіки відомі як праведники, а не прикидачі.

«Слово Господнє було до мене: (Єзекіїль) «Сину людський, пророкуй на Ізраїлевих пастирів (їхніх провідників); пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Господь: Горе Ізраїлевим пастирям, що самі себе дбають! Хіба пастухи не повинні дбати про отару? Ви їсте сирну масу, одягаєтеся вовною і ріжете добірну худобу, а отари не дбаєте. Ти не

- a. зміцнював слабких
- b. зцілював хворих
- c. перев'язав поранених.
- d. повернув бродячих
- e. шукали втрачене».

Хіба це не та робота чи функція, яку мають виконувати новозавітні пастирі?